

25.12.2024 – Podivné Vánoce.... 1. svátek vánoční

Čtení: Lukáš 2,21-40; Titovi 2,11-13

Písně: 490 – Když se Pán Ježíš narodil; 496 – Dítě v chlévě leží;
485 – Jak za starých dávných; 483 – Slyš, jaká to libá píseň

Svátek připomínající narození Ježíše Krista je zvláštní. Jiné nemají takovou atmosféru. Mnohokrát mám dojem, že to je jen momentální nálada. **Ptám se však sám sebe, proč jsou tak odlišné od všech svátků, které známe?**

Odpověď je asi jediná, protože se jedná o to nejdůležitější v dějinách tohoto světa: „*Neboť se zjevila Boží milost, která zachraňuje všechny lidi...*“. říká apoštol Pavel Titovi.

To první – Tuto **jedinečnou atmosféru** nemají vytvářet dary, slavnostní výzdoba a bohatě prostřené stoly, ale zvěst: „*Dnes se vám narodil Spasitel*“, adresovaná všem unaveným, obtíženým, těm, kdo nemají klid, spokojeným i nespokojeným životem, civilizovanému světu Evropy i člověku v křoví.

Jsme dojati slavnostní atmosférou a náladou, kterou všichni sdílíme. Lidé kolem se zdají být krásnější, laskavější a vřelejší. Člověk by si přál, aby to takhle pokračovalo každý den. Tento svátek má v různých kulturách tak hřejivý rodinný charakter.

Druhým pocitem spojeným s Vánoce je **pocit pozastavení**.

Kouzlo blaženosti a klidu se bohužel po několika desítkách hodin zlomí. Památka Narození Páně, to je jen čas klidu zbraní na sváteční dobu, pak se vše vrací do tragického normálu. Druhý den vezmeme do ruky noviny a dozvíme se, kolik krádeží, vloupání, loupeží a vražd bylo spácháno, a to všechno lidmi, kteří se dělili přáními a dárky. Tak málo se změní myšlení lidí, tak málo znamená tento svátek v praxi? O Kristu je napsáno, že „*přišel ke svým a jeho vlastní ho nepřijali*“. Svět a lidé mají své vlastní zájmy a svou vlastní životní filozofii. Bohužel tak začíná dělat i křesťanský svět.

Třetí úvaha – čas znamení.

„A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: „*Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat.*“ (Luk 2,34).

Kristovo narození bylo ohlášením příchodu Božího království. Mělo dopad na životní styl a myšlení milionů lidí. Památný čas Narození Páně je připomínkou, že pro svět začala křesťanská revoluce. **V oblasti morálky, sociální a ekonomické spravedlnosti, ale především v duchovní oblasti.**

Abychom slyšeli, co nám Bůh chce říci. Abychom skrze ducha Vánoc slyšeli **pravdu o Ježíšově narození**. Zní to banálně, a přesto tolik lidí zná jen pravdu o jeslích, chudé stáji, chudých pastýřích. **A přece se narodil Král králů a Pán pánů, Spasitel Ježíš Kristus. Byl to výjimečný den a stále je to výjimečný den.**

Jeden z kardinálu řekl: „Říká se, že v moderním světě se Vánoce beznadějně zkomercializovaly, že se proměnily v jeden velký jarmark a že jejich zbožné prostředí získalo zálibu v kýči.“

Lidé byli pobouřeni, když Ježíš začal své veřejné učení. Ukazoval jim(nám), jací jsou ve skutečnosti, jak hluboce zkažení, zničení hříchem. Někteří činili pokání, jiní hrozili tím, že sahali po kamenech, křičeli; „*tvrdé řeči*“, jak se v nich probouzelo svědomí k životu. **Mračili se, hrozili a odcházeli, a Ježíšova pravda zůstává stále stejná. On je můj i tvůj Spasitel.**

Jedním z nejsilnějších znamení doby, v níž žijeme, je víra v druhý příchod Ježíše Krista. Pokud o něm mluvíme i dnes, znamená to, že ještě něco přijde. Očekávání návratu Ježíše Krista se stane znamením pro moderní svět. Pomalou, ale důsledně se naplňují proroctví, a to beze spěchu, i když o tom lidé pochybují.

Narození Ježíše v Betlémě bylo novým znamením v dějinách lidstva, ale nyní očekáváme „*den Páně*“, ve kterém se vrátí, **aby si vzal ty, pro které narození není jen milovanou vzpomínkou, ale novým životem.**

Ježíšovo narození přináší poselství spásy, které není laciné, chudé a určené jen prostým lidem. Je pro všechny.

Mnozí oslavující se dnes mohou ptát: Kde je Ježíš? Všechno už je připraveno, vánoční stromek, dárky, jídlo – ale kde je Ježíš? S touto otázkou by se dalo jít klidně i do kostela. Tolik vzpomínek, tradic, příběhů – ale Ježíš? Dokonce by nám ho někdo ukázal - „*ach, tamhle je v jesličkách*“.

Je hezké vzpomínat na Ježíška. Sáhnout do tradic, projít se po dobrém svátečním obědě do kostela nebo venku a prohlédnout si vánoční výzdobu. **Ježíš však nezůstal miminkem, ale zvolil si cestu člověka, aby přinesl spásu.**

Mudrci z Východu se rozhodli – budeme hledat.

Ale ne! Pro mnohé je to příliš těžkopádné, vlastně proč Ho hledat. Všechno funguje úžasně. Máme kostely, bohoslužby, všechno je naleštěné.

Ptám se sám sebe, kde je v tom všem Ježíš? Nemohu žít jen od svátku ke svátku. Dnes se ptám sám sebe, jaký je On ve mně a ve vás. **Malé bezmocné dítě, nebo Král králů a Pán pánů, před nímž stojíte jako Jan Křtitel a řeknete: „On musí růst, já však se menšit.“** Jan 3,30.

A toto je Jan. Pochopil a přijal svou roli v Božích plánech. Nechtěl být někým větším, ale ani menším než ženichův přítel, který mu připravuje cestu.

Učme se podobně jako Jan rozumět Boží cestě, kterou pro nás každého má a tuto cestu sledujme, té se držme. U každého bude trochu jiná a neopakovatelná. Učme se respektu před Boží svrchovaností, která si povolává a obdarovává tak jak ona sama chce a ne my. Učme se u postav jako byl Jan, největší ze všech lidí, který ale viděl své poslání v tom, menšit se před Kristem.

O Tom je tento vánoční čas ...

Požehnaný, který přichází ve jménu Páně. Přeji pokojný čas Štěpán M.